

"כמו סופה שבאה והלכה"

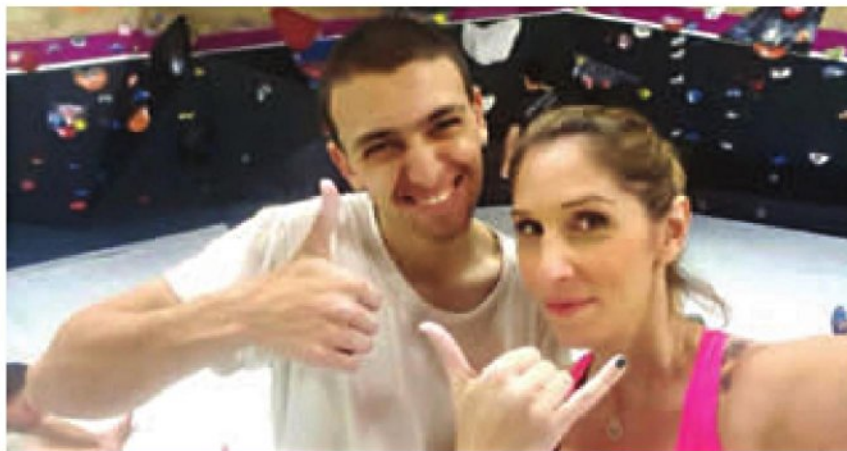
בגיל 14 החל סוף אדלר לטפס על קירות והפך את הספורט לתחביב • השבוע נהרג לאחר שנפל מצוק בגובה 30 מטר בספרד • חבריו מספרים על אדם סקרן שהתעקש ללכת נגד הזרם • "הוא הלך עם האמת שלו עד הסוף", סיפרה חברתו

בני קימרון

"נסעתי לספרד לשלושה חודשים לראות מה אני שווה", כך כתב סוף אדלר (22) מרמת השרון לידידתו מיקי מריינפלד, בעת שיצא לדרך לפני שבועיים. השבוע, ביום ראשון, הוא נהרג לאחר שנפל מצוק בגובה 30 מטרים במהלך טרק באחד מאתרי טיפוס ההרים המפורסמים באירופה.

"הוא לא היה מטפס מקצועי, אך היה מטפס מוכשר מאוד, זהיר מאוד, מחושב ואחראי", העידה עליו מריינפלד (41), מטפסת הרים בעצמה, שעדיין מתקשה להבין מה הוביל למותו הטראגי. חברו עופר בלוטרייך פנה למטפסים שטיפסו אתו יחד או פגשו אותו

סוף אדלר ו"לידידתו מיקי מריינפלד. "נפש חופשייה" | צילום: באדיבות המשפחה

בימי האחרונים, וביקש מהם לשלוח אליו או למשפחתו כל שביב מידע שעשוי לסייע בפתרון התעלומה.

"הוא היה שמח ונלהב לקראת הטיול בספרד", מספרת מריינפלד, שהכירה את סוף על קיר טיפוס, כשהיה בן 14. "הקשר בינינו היה הדוק, והוא ראה בי אחות גדולה. טיפסנו יחד, ואני הייתי הראשונה שלקחה אותו לטפס בחוץ. הוא יחסר לכלולו מאוד".

בני המשפחה, שקיבלו את הבשורה הקשה, השאירו את הזירה התקשורתית למריינפלד. "אני לא בשל לזה", אמר אביו רונן. אמו

נסעה לספרד לסייע בהחזרת הגופה לארץ. סוף נולד ברמת השרון למשפחה בת שבעה ילדים. לאחר שהוריו התגרשו אמו עברה לגור בחיפה. הוא למד בבית הספר האנדרווסקי "אורים" בכפר הירוק, ובכיתה י' עבר לתיכון הכפר הירוק, שם למד במגמת מנהיגות ופזיקה, וסיים בציונים טובים.

"הוא היה שילוב יוצא דופן של ילד טבע וידען", אמרה עליו המחנכת והמורה שלו לאזרחות, הרס גוטליב. "מצד אחד היה שובב שנהג לטפס על עצים ועל גגות ואהב לשהות בשדות של הכפר, ומצד שני היה

תלמיד טוב, בעל ידע כללי רחב בהמון נושאים, כולל בתנ"ך. ילד טוב לב, מקסים ומיוחד".

"סוף לא היה אדם רגיל. הוא היה אחד האנשים המיוחדים ביותר שפגשתי בחיי", אומרת חברתו לכיתה, איגי שגב גל (21). "הוא הלך תמיד נגד הזרם, נפש חופשייה ועצמאית, אינדיבידואליסט אמיתי שהלך עם האמת שלו בכל דבר. שום דבר לא עי"ר רעד אותו ואת האופן שבו תפס את העולם. סוף לא פעל על פי חוקים של אף אחד, ובי"ר דרכו לימד אותנו המון, בצורה הכי אמיתית ויוצאת דופן שיש.

"הוא היה ילד חכם, סקרן, שאהב מאוד פי"ר זיקה ואהב להתווכח. בכל ויכוח היה מוכן עם תשובה מסובכת. המורה לפיזיקה קרא לו 'אוף', כי לכל שאלה הייתה לו תשובה שהשאירה אותו חסר מילים.

"תמיד היה הולך יחף, עם שיער מבולגן, מטפס על כל דבר. תמיד ניתן היה למצוא אותו על עץ או על גג. פתאום היה קופץ ומו"ר פיע מאחוריו בהפתעה. הוא היה כמו סופה שבאה והלכה".

"קשה מאוד לתאר אותו בכמה מילים, וקשה להאמין שהמילים האלה נכתבות בלי שון עבר", אומרת איגי, ואת הקטע שכתבה לזכרו היא מסיימת: "הלכת עם האמת שלך והיית מי שאתה עד הרגע האחרון." ■

"הוא היה ילד חכם, סקרן, שאהב מאוד פיזיקה ואהב להתווכח. בכל ויכוח היה מוכן עם תשובה מסובכת. המורה לפיזיקה קרא לו 'אוף', כי לכל שאלה הייתה לו תשובה שהשאירה אותו חסר מילים"